

استفاده از ژن یکساله (B) برای غربال کردن لاینهای مقاوم به ساقه رفت (بولتینگ)

در چندرقند

سید یعقوب صادقیان

غروهیان علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چندرقند، گرج - ایران

چکیده :

دربیک برنامه تست کراس، زمان شروع گلدهی بین ۲۱ هیبرید یکساله مقایسه شد. هیبریدهای یکساله پس از تلاقی ۲۱ لاین چندرقند کرده افشار با یک لاین نر عقیم (AMS) یکساله به دست آمدند. لاین یکساله نر عقیم به عنوان شاهد در آزمایش مورد استفاده قرار گرفت. برای هر فامیل هیبرید فراوانی نسبی گیاهان در حال کل در هفته‌های مختلف دوره گلدهی نشان داد، که بعضی از هیبریدها زودتر از شاهد کل کردند. احتمال می‌دود که ژنهای کنترل کننده حساسیت به بولتینگ باعث تشکیل سریعتر کلها در هیبریدهای یکساله می‌گردد. چون ژنهایی با اثرات غالب هم در حساسیت و هم در مقاومت به بولتینگ دارند، با ظهور چنین ژنهایی در هیبریدها، لاینهای خالص دو ساله چندرقند که از نظر حساسیت به بولتینگ اختلاف کمی دارند، پس از تلاقی با یک لاین یکساله تفاوت‌های فاحشی را نشان می‌دهند. تحقیقات بیشتر برای به دست آوردن همبستگی بین زودرسی هیبریدهای یکساله و تمایل به بولتینگ گرده افشهای مربوطه پس از تیمار با سرما الزامی است.

مقدمه :

چندرقند گیاهی است دو ساله که در سال اول تولید ریشه نموده و در سال دوم به کل رفته و بذر می‌دهد. با این ویژگی که در سال دوم رویش پس از ورناکیزاسیون (نگهداری گیاه بد مدت ۱۰-۱۴ هفته در درجه حرارت ۴ تا ۸ درجه سانتیگراد) تحت شرایط طول روز بلند، گیاه تحریک شده و تولید کل می‌نماید. سرما و نور گیاه را از مرحله رویشی به مرحله زایشی می‌ساند. مدت و حدود درجه حرارت و طول روز، ژنتیک و سن گیاه مرحله زایشی چندرقند را تحت تاثیر قرار می‌دهد (۴). تحقیقات Owen و Ryser (۱۹۴۲) نشان داد،

* AMS = Annual Cytoplasmic Male Sterile

که عادت یکساله در چندرقند نیازی به ورنالیزاسیون ندارد و این خاصیت توسط یک ژن غالب (B) کنترل می‌شود. علاوه بر این، دو یا سه ژن یکساله دیگر در ژرم پلام چندرقند پیدا شده عادت یکساله در گونه *Beta macrocarpa* را کنترل می‌کند (۱). ژن یکساله B پس از تلاقی چندری یکساله با نوع دوساله در آن وارد شده است. وجود این ژن ایجاد می‌نماید، که زمان لازم برای دوره اصلاحی چندرقند دو ساله باکوتاه نمودن دوره زایشی کاهش یابد. با این حال حتی پس از چندین نسل بک کراس متوالی F1 با چندرقند هنوز حساسیت به ساقه‌روی هیبریدهای حاصل کمی بیشتر از والد تکرار شونده می‌باشد (۵). Lysgaard (۱۹۷۸) نشان داد، که در اثر سلکسیون حساسیت به بولتینگ در توده چندرقند حدود ۸۸-۹۸ درصد کاهش پیدا می‌کند.

در مطالعات ژنتیکی بولتینگ یک مدل ۳ پارامتری، میانگین، افزایشی و غالبیت در یک هیبرید بین دو لاین چندرقند برآورد شد و هتروزیس منفی برای حساسیت به بولتینگ به دست آمد (۶). Gollife (۱۹۹۵) در یک تجزیه دی‌آل کراس نشان داد، ژنهایی با اثرات افزایشی برای بولتینگ از اهمیت خاصی برخوردارند. اکرچه ژنهایی با اثرات اپیستازی و غالبیت نیز مشاهده شد. در یک تجزیه فاکتوریل (۸) مشاهده شد که بیشتر ژنهای کنترل کننده مقاومت به بولتینگ بر ژنهای کنترل کننده حساسیت به بولتینگ غالب بودند. مطالعات بعدی نشان داد، که وراشت بولتینگ خیلی پیچیده است. در بعضی از تلاقیها حساسیت به بولتینگ به صورت اثرات غالبیت بود (۹). در این تحقیق امکان شناسایی و کروهبندهای لاینهای چندرقند پس از تست کراس با یک لاین نرعقیم یکساله هدف اصلی محسوب می‌شود.

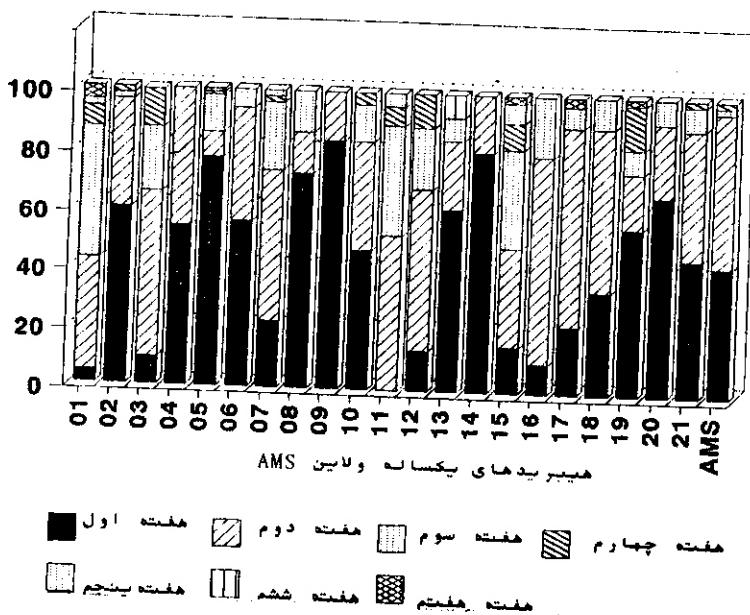
مواد و روشها:

در بهار سال ۱۴۲۰ بذر ۲۱ لاین چندرقند - که از نظر تمايل به بولتینگ تفاوت داشتند - در گلخانه (سوئد، لندرسکرونا، شرکت هیلزوک) کشت شد. کیاهان در مرحله ۶-۸ برگی به اتاق‌کهای ورنالیزاسیون منتقل شدند. پس از ۱۲ هفته ورنالیزاسیون (در درجه حرارت ۴-۸°C و طول روز ۱۶ ساعت) درجه حرارت اتاق‌کهای تدریجیا "به ۱۲°C افزایش یافت (به طور متوسط روزی ۱°C). با این عمل وقتی درجه حرارت به ۱۲°C می‌رسد، اثرات ورنالیزاسیون در کیاه تشییت می‌شود. ۶ هفته پس از انتقال بوته‌های چندرقند به اتاق‌کهای ورنالیزاسیون به طور همزمان، بذر یک لاین نرعقیم یکساله نیز در گلخانه کشت شد تا امکان کلدهی لاینهای گرده افشار و لاین نرعقیم در یک زمان مشخص فراهم گردد. موقعی که بوته‌های نرعقیم به مرحله ۶-۸ برگی رسیدند، مصادف با پایان دوره

ورنالیزاسیون ۲۱ لاین مذکور بود. اشتکلینکهای لاینهای چندرقند همراه با لاین نر عقیم به کابینهای ایزو لاسیون، جهت تهیه هیبریدهای یکساله انتقال داده شد. مراقبتهای لازم طی دوره داشت از قبیل حذف بوتهای گرده افشار در لاین نر عقیم و سایر عملیات زراعی انجام شد.

بذر هیبرید تولید شده از لاین نر عقیم برداشت شد و در پائیز همان سال همراه با بذر لاین مادری (شاهد)، در گلخانه کشت گردید. در این بروزی در حدود ۶۰ بوته برای هر ژنتوتیپ در نظر گرفته شد. تقریباً چهل روز بعد هیبریدهای یکساله شروع به کل نمودند. دوره گلدهی حدود ۷ هفته به طول انجامید. فراوانی نسبی کیاهان گلدار برای هر هیبرید در هفته های مختلف محاسبه و با لاین نر عقیم (شاهد) مقایسه شد.

نتایج :
تفاوت فراوانی نسبی زمان تشکیل کل در هیبریدهای یکساله و لاین مادری در شکل شماره ۱ نشان داده شده است. به طوری که ملاحظه می شود، فراوانی نسبی کیاهان در حال کل در هیبریدهای حامل از ۷ لاین بیشتر و در ۹ لاین کمتر از لاین نر عقیم است.

شکل شماره ۱ : مقایسه زمان تشکیل کل در هیبریدهای یکساله که از شلاقی ۲۱ لاین چندرقند گرده ایشان با یک لاین نر عقیم یکسا (AMS) بدست آمده است.

هیبریدهای حاصل از لاین شماره ۱۱ یک هفته دیرتر از سایر هیبریدها شروع به تشکیل کل نمودند. هیبریدهای حاصل از سه لاین دیگر (لاینهای شماره ۴، ۱۵، ۲۱) از نظر تعداد کیاهان کلدار در هفته اول تقریباً مشابه لاین نر عقیم است ولی فراوانی نسبی کیاهان در حال کل در سایر هفته‌ها مشابه نمی‌باشد.

بعضی از هیبریدها (مثل هیبریدهای حاصل از لاینهای شماره ۱، ۳، ۷ و ۱۵) دارای یک دوره کلدهی طولانی بودند، این پدیده می‌تواند، به دلیل وجود ژنهای متفاوت کنترل کننده تشکیل کل (ژنهای زود رسی - متوسط رسی و دیر رسی) باشد. بعضی دیگر از هیبریدها (حاصل از لاینهای شماره ۴، ۹، ۱۴ و ۲۰) دوره کلدهی کمتری (حتی نسبت به شاهد) نشان دادند. وجود ژنهای کنترل کننده زود رسی در این هیبریدها باعث ظهور چنین فنتوپیپهایی گردید. در تعدادی دیگر از هیبریدها (حاصل از لاینهای شماره ۶، ۱۰، ۱۲ و ۱۸) از نظر مدت کلدهی یک حالت حدواتر ملاحظه شد، این حالت را می‌توان در نتیجه تاثیر ژنهای زود رسی و متوسط رسی در کیاه تعبیر نمود. تغییرات فنتوپی حالت مختلف ممکن است، بیشتر در اثر ژنهای غالبیت و اپیستازی باشد.

بحث و نتیجه کیروی :

مکانیزم بولتینک، تحت تاثیر دو عامل مهم فیزیولوژیکی نور و حرارت است. ژنهای کنترل کننده دوره تابش نوربا افزایش طول روز اثرات خود را بروز می‌دهد. از طرفی طول روز و درجه حرارت ممکن است تحت شرایط خاصی، اثرات مکمل داشته باشد و تحت شرایط ویژه اشیکدیکر را خنثی کنند. اثرات متقابل ژنهای کنترل کننده دو عامل فیزیولوژیکی فوق الذکر ممکن است، به صورت اثرات اپیستازی بولتینک ظاهر شود (۹).

بنابراین تغییرات شروع و مدت کلدهی هیبریدهای یکساله (چندرقند × لاین یکساله) را می‌توان در نتیجه بروز اثرات ژنتیکی غالب و اپیستازی متفاوت بین هیبریدها دانست.

هیبریدهای حاصل از لاینهایی که زودتر از کیاهان یکساله به کل رفته‌اند، ممکن است دارای ژنهای کنترل کننده حساسیت به بولتینک باشند و بنابراین پس از تلاقی با کیاهان یکساله سریعتر از لاین یکساله تشکیل کل دادند. لاینهایی را که هیبرید آنها از نظر مدت کلدهی و فراوانی نسبی کیاهان در حال کل حالت متوسطی را نشان دادند، ممکن است بجزئی یکساله (B) از نظر سایر ژنهای تقریباً مشابه لاین مادری یکساله باشد.

لاینهایی که دیرتر از لاین شاهد به کل رفته‌اند، بیشتر حامل ژنهای مقاوم به بولتینگ هستند. اثراًین ژنهای در حالت غیر افزایشی تاثیر در گلدهای هیبریدهای یکساله را موجب گردید. به علاوه اکثر فرض شود که تمام ژنهای کنترل کننده بولتینگ (بجز ژن B) در لاین نر عقیم به مورت مغلوب وجود دارد، جهت اثرات ژنی در حالت غلبه دو طرفه در لاین نر عقیم (Bidirectional dominance effects) نیز ممکن است چنین تغییراتی را در هیبریدهای یکساله پدید آورد.

شکی نیست، که تعداد زیادی ژن، تمایل به بولتینگ را در چندرقند کنترل می‌کند. هم ژنهای اصلی و هم ژنهای فرعی (پلی ژن) در تنظیم اثر درجه حرارت پایین و دوره نور دخالت دارد.

پس از چند نسل سلکسیون، فراوانی ژنهای اصلی کنترل کننده صفت بولتینگ در یک توده چندرقند را، می‌توان به طور قابل توجهی افزایش داد. این نتیجه گیری با نتایج حاصل از بررسیهای قبلی (۶۰۸) مطابقت دارد. در مطالعات قبلی اثرات افزایشی ژنهای مهمترین جزء تغییرات ژنتیکی بولتینگ را تشکیل می‌داد. افزایش مقاومت به بولتینگ پس از سلکسیون در یک توده دلیل این ادعاست.

علاوه بر ژنهای اصلی، اثرات ژنهای فرعی را نباید از نظر دورداشت. در یک برنامه تلاقی برگشتی بین F1 حاصل از چندرقند دوساله × چندری یکساله با والد چندرقند، پس از چند نسل متوالی هنوز تلاقیهای به دست آمده بیشتر از والد تکرار شونده (Recurrent) بولت می‌کند. (۵) به علاوه در این قبیل هیبریدها، کیاهان حاوی ژن یکساله B نیز حتی در شرایط نور دائم بموقع بولت نگردند. جدا از کیاهان یکساله از توده، فقط از طریق تیماریک دوره سرمای کوتاه مدت امکان پذیراست. این نوع ترکیب ژنتیکی را می‌توان به تجمع تدریجی ژنهای مقاوم به بولتینگ پس از چند نسل بک کراس، نسبت داد.

اثرات ژن یکساله، نیاز و نایزاسیون در چندرقند را از بین می‌برد. این طور به نظر می‌سد که این ژن مستقل از ژنهای دوساله در ظهور بولتینگ تاثیر می‌گذارد. همچنین اثرات مشترک ژنهای یکساله و دوساله تغییرات بولتینگ و گلدهی را در هیبریدهای یکساله پدیدمی‌آورد، یعنی ژن B بدون و نایزاسیون کیاه را قادر به بولت می‌نماید. ولی تاثیر ژنهای دوساله (با توجه به جهت غلبه) روی ظهور فنتوتیپی می‌تواند، در به جلو انداختن گلدهی (ژنهای حساس) و یا به تاخیر انداختن گلدهی (ژنهای مقاوم)، کمک نماید.

Sadeghian و همکارانش (۱۹۹۳) نشان دادند، که مدل‌های ژنتیکی متفاوتی برای وراثت به بولتینک وجود دارد و ژنتیک بولتینک یک عکس‌العمل پیچیده در مقابل عوامل محیطی است. از طرفی دو عامل فیزیولوژیکی نور و درجه حرارت و از طرف دیگر دو فاز زایشی بولتینک و کلدهی قابل تفسیک بوده و ممکن است هریک از عوامل فیزیولوژیکی در هریک از فازهای مذکور سیستم ژنتیکی مستقلی داشته باشند. پیشنهاد می‌شود که تحقیقات ژنتیکی جداگانه این دو سیستم در هریک از فازهای انجام شود. برای این منظور باید لاینهای مقاوم و حساس برای فاکتور محیطی سلکسیون شوند، سپس در یک برنامه هیبریداسیون با استفاده از ژنتیک کلاسیک و تجزیه ملکولی شاید بتوان به اطلاعات جامعی در رابطه با اختصار ژنتیکی و ملکولی نیاز به ورنالیزاسیون دو چندرقند دست یافت.

به‌هرحال ممکن است، از لاین یکساله چندرقند برای شناسائی و گروه جفت‌بندی لاینهای مقاوم به بولتینک در اصلاح نباتات کاربردی استفاده کرد. اخیراً در بهنژادی برای پیدا کردن اتابیپ (O-type) در یک توده چندرقند، از لاینهای CMS دو ساله و یکساله استفاده می‌گنند. بذر هیبرید حاصل از نرعلیم یکساله پس از برداشت بلافاصله در همان نعل زراعی برای شناسائی تیپهای اتابیپ لاینهای کرده افشار کشت می‌شود. مقاومت به بولتینک آنها با توجه به زمان شروع کلدهی قابل بررسی است و لاینهای مقاوم را می‌توان گروه بندی نمود. لازم به ذکر است که قبل از استفاده عملی از این روش در اصلاح چندرقند، ضرورت دارد، همبستگی بین تمايل به بولتینک هیبریدهای یکساله و لاینهای کرده افشار دو ساله مورد بررسی قرار گیرد.

منابع مورد استفاده:

- 1-Abe, J., H., Yoshikawa, and C., Tsuda, 1987. Genetic analysis for annual and early-flowering habit of *Beta macrocarpa* Guss., related species of *B. vulgaris* L.: An analysis with enzymecoding loci as chromosome markers. J. Fac. Agr. Hokkaido univ. 63 (3): 245- 2522-
- 2-Golliffe, T.H., 1990. Genetical studies in relation to breeding objectives in sugar beet. Thesis, Univ. East Anglia, Norwich, England.

لاین دله کننده نر مقیمه در چندرقند = O-type
لاین نرعلیم سینوپلاسی = Cytoplasmic Male Sterile

- 3-Le Coche, F., and Soreau, 1989. Mode d'action des genes et heterosis pour le caractere montee au graines dans le croisement de deux lignees fixees de betterave a sucre (*Beta vulgaris L.*). *Agronomie* 9: 585- 590
- 4-Lexander, K., 1980. Present Knowledge of sugar beet bolting mechanisms. 43th winter congress of the I.I.R.B. : 245- 258
- 5-Lichter, R., and G.H., Vieweg, 1969. Die Verwendung annueler zuckerruben in ruckkreuzungsprogrammen, dargestellt am Beispiel Zuchtung auf Einzelfruchtigkeit (Monokapie) I.I.R.B. 3(4): 182- 194
- 6-Lysgaard, C.P., 1978. Selection for reduced bolting susceptibility in beets and swedes, and the influence of environmental factors on bolting. *Kgl. Vet oy landbohoysk. Arsskr.* : 138- 158
- 7-Owen, F.V., and G.K., Ryser, 1942. Some Mendelian characters in *Beta vulgaris* and linkages observed in the Y.R.B. group. *Jour. Agri. Res.* 65(3): 155- 171
- 8-Sadeghian, S.Y., and E., Johansson, 1993. Genetic study of bolting and stem length in sugar beet (*Beta vulgaris L.*) using a factorial cross design. *Euphytica* 65: 177- 185
- 9-Sadeghian, S.Y., H.C., Becker, and E., Gohanlon, 1993. Inheritance of bolting in three sugar beet crosses after different periods of veranalization. *Plant Breeding* 110: 328- 333